

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๒

(สมัยสามัญ)

วันจันทร์ที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕๕ (สมัยสามัญ) พ.ศ. ๒๕๖๕

สารบัญ

๒๕
ครั้งที่ ๓๒/๒๕๗๕

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๓๓/๒๕๗๕ ๗๕

มติของคณะกรรมการราษฎร ว่าด้วยร่างกฎ

มณฑลว่าด้วยการส่งมรดกพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๕๗๕

๗๕-๗๗

มติของคณะกรรมการราษฎร ว่าด้วยร่างพร

ราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต และการประกัณภัย พุทธ

ศักราช ๒๕๗๕

๗๗-๗๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๒/๒๔๗๕

วันจันทร์ที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เปิดประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา

สมาชิกมาประชุม ๖๕ นาย

ประธานสภาฯ กล่าวว่รายงานการประชุมครั้งที่ ๑๑ ซึ่งได้
วางให้ท่านคเมธีอภิรักษ์เด็วนี้ หากไม่มีผู้ใดคัดค้านประการใด
เป็นอันถือว่าที่ประชุมนี้ได้รับรองรายงานการประชุมฉบับนี้ไม่มีผู้ใด
คัดค้าน อนึ่งประธานคณะกรรมการราษฎรได้เสนอญัตติว่าด้วย
ร่างกฏมณฑลยกราชว่าด้วยการส่งมรดกพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ กับร่างพระราชบัญญัติภาษู่การธนาคารและการประกัน
ภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕ ขึ้นมาเพื่อให้ที่ประชุมวินิจฉัย ตั้งที่
ได้กลัดสำเนาแจกไปทั่วกันแล้ว บัดนี้จะได้เริ่มพิจารณาปรึกษา ร่าง
กฏมณฑลยกราช พุทธศักราช ๒๔๗๕ ก่อน หากที่ประชุมไม่ปรารถนา
อย่างอื่นแล้วจะถือว่าให้ประชุมพิจารณาปรึกษาเพียงครั้งเดียว และ
ขอเปลี่ยนภาวะแห่งที่ประชุมเป็นชุมนุมอนุกรรมการเต็มสภา

ประสงค์ก็ตาม ก็ให้ถือว่าหญิงชายนั้นเป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วย
กฎหมายบ้านเมือง”

พระยาวิชัยราชสุนทร รั้งของพระเถลิงดำ ตามกฏมนเทียรบาล
แต่ก่อนเข้าใจว่าเป็นข้อบังคับของในหลวงภายในพระราชฐานไม่เกี่ยว
กับกฎหมายบ้านเมือง ก็จะต้องออกกฎหมายให้ใช้ในพระราชฐาน
เฉพาะก็ได้ หรือออกให้ราษฎรใช้ทั่วไปก็ได้ เพราะตาม
ธรรมเนียมพระเจ้าแผ่นดินจะออกกฎหมายนั้นในเรื่องนี้ก็แปลว่าต้อง
บังคับคนทั่วไปด้วย จึงเห็นว่าควรแก้ไขให้ได้ความชัดเจนเพื่อให้
เป็นที่เข้าใจกันในระวางราษฎรด้วยกัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม กล่าวดำ ก่อนที่จะลงมติให้แก้หรือ
ไม่นั้นขอถือโอกาสแถลงในเรื่องนี้ ถ้าจะพูดไปแล้วก็เกี่ยวข้องกับคำ
สำนวนนำใช้ ความจริงชั้นเดิมก็เคยดำริว่าถ้าหากจะเอาได้ไว้ว่า แม้
สมรสกันชัดขึ้นต่อพระบรมราชประสงค์แต่ก็ไม่ให้ถือว่าเป็น การตบ
ต้าง กฎหมายบ้านเมือง แต่ถ้าจะใส่ได้ เช่นนั้นประเทศเราก็น่าจะมี
พระเจ้าแผ่นดินอยู่คล้ายกับว่ายอมให้คนทำผิด กฏมนเทียรบาลแล้ว ตบ
ต้างด้วยกฎหมายบ้านเมือง ความจริงที่ท่านประธานคณะกรรมการ
การราษฎรได้กล่าวมาแล้ว และความประสงค์ของสภานั้นมีว่าไม่
ประสงค์ให้กฏมนเทียรบาลตบต้างกฎหมายบ้านเมือง อีกประการ
หนึ่งแม้จะถึงศาลก็เห็นว่าไม่เป็นไร เพราะมีตัวอย่างที่เคยตัดสิน

มาแล้ว และที่เสนอมานี้ก็เพื่อให้สภาพทราบว่ามีปัญหาหรือไม่เท่านั้น ส่วนความประสงค์อยู่ในจุดอันเดียวกัน

พระยานิติศาสตร์ ฯ รับรองและแถลงว่ากฎหมายบ้านเมืองนั้นใช้ทั่วไป ส่วนกฎหมายที่ใช้นั้นใช้เฉพาะหมู่เหล่า ฉะนั้นกฎหมายที่เสนอมานี้จึงไม่มีอำนาจจะไปขัดแย้งกฎหมายบ้านเมืองจึงเห็นว่าที่พระยาปริศนาอุเบศร์เสนอมานี้ก็ใช้เพิ่มเติมความอีกมาตราหนึ่งนั้นไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้เห็นไปว่าให้กฎหมายที่เสนอมานี้ไปขัดแย้งกฎหมายบ้านเมืองได้

ประธานของสภา ฯ กล่าวว่่า บัดนี้ความเห็นแตกต่างกัน โดยมีสมาชิกคนหนึ่งขอแปรญัตติว่าให้เดิมข้อความอีกมาตราหนึ่งว่า “แม้ชายหญิงนั้นจะได้ ทำการ สัมรสกันโดยชัดชัดคือพระบรมราชประสงค์ก็ตามก็ให้ถือว่า หญิงชายนั้นเป็นส่วนภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมายบ้านเมือง” หากสมาชิกผู้ใดเห็นพ้องด้วยคำแปรญัตตินี้ให้ยกมือขึ้น ในที่สุดมีผู้ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำแปรญัตตินี้ ๖๒ นาย ประธานได้เอาญัตติเดิมออกให้ลงมติต่อไปทันที และที่ประชุมได้ลงมติรับรองร่างกฎหมายที่เสนอมานี้ว่าด้วยการ สัมรสพระราชองค์แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้นำออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่าบัดนี้จะได้ปรึกษาคณะไปยังวังพระราชบัญญัติภาชการ วิชาการ และประภันภย์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ ฉะนั้นที่ประชุมจะปรึกษาครั้งเดียวหรือสามครั้ง ด้วยข้อบังคับของสภามีอยู่ว่่าถ้าเป็นร่างไม่

สำคัญให้ปรึกษาครั้งเดียวได้ เว้นไว้แต่จะมีสมาชิกผู้ใดขอให้ปรึกษา
เป็นลำดับครั้งโดยมีผู้รับรอง เมื่อเป็นตงหนักประชุมจะเห็นอย่างไร
อนึ่งเวลานที่ประชุมยังอยู่ในภาวะอนุกรรมการเต็มสภา ถ้าหาก
ไม่มีคำขอเป็นอย่างอื่นก็จะได้พิจารณาอย่างชุมนุมอนุกรรมการเต็ม
สภาต่อไปเป็นครั้งที่ ๒ ในร่างพระราชบัญญัติภาษีการชนาคารและ
ประกันภัย

พระยาศึกษาสดิตรี ฯ แลตงว่า ควรพิจารณาครั้งเดียว เพราะ
พระราชบัญญัตินี้กรมร่างกฎหมายได้ร่างมาแต่เป็นเทคนิคและไม่น่า
จะมีการโต้เถียงกันมาก

พระยาปริตดา ฯ รับรอง ทั้งที่ประชุมเห็นชอบด้วย

ประธานคณะกรรมการราษฎร แลตงว่า กฎหมายฉบับนี้
เป็นความคิดที่มีมานานแล้วตั้งแต่ปลายรัชกาลนี้แต่เพิ่งจะได้ ออกบังคับ
การที่จะเก็บภาษีการชนาคารและประกันภัยไม่ใช่เป็นของใหม่เพราะ
บ้านเมืองอื่นทั้งหลายก็ได้ทำกันมาแล้ว แต่ที่ในประเทศเราไม่มีนั้น
เพราะว่าเข้าไป ทั้งเป็นถาวรจะมีมาก่อนหน้านั้นแล้ว พระราชบัญญัติ
นี้ก่อนที่จะร่างขึ้นก็ได้ปรึกษาหารือที่ปรึกษากระทรวง การต่างประเทศ
และที่ปรึกษากรมร่างกฎหมายในฝ่ายเทคนิคทางร่างกฎหมาย ทั้ง
กระทรวงพระคลังและกระทรวงการต่างประเทศก็เห็นชอบ, ในทางเก็บ

ภาษีที่ง่าย และในทางต่างประเทศก็แน่ใจว่าคงไม่มีขัดข้องอย่างใด
นอกจากนี้ขอแถลงว่าเวลานี้เราอยากจะได้เงินเร็วที่สุดเพราะว่าเงินใน
งบประมาณที่ได้ไม่เป็นที่พอใจนัก เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ในมาตรา
หนึ่ง ซึ่งมีได้ก็ต่อตามที่เคยคิดตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนถึง ๓๑ มีนาคม
เพราะถ้า เช่นนั้นแล้วเราจะ เก็บภาษีครึ่งปีไม่ได้ และจะไม่ได้เงินใน ปีนี้
เพื่อประโยชน์ดังกล่าวแล้วจึงได้ตั้งต้นด้วยวันที่ ๑ มกราคมถึง ธันวาคม
อย่าง มีผลแล้ว เรา ก็จะได้ ตั้งต้นเก็บ ภาษี ตั้ง วันที่ ๑ ถึง หาคม
พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้นไปก็ด้วยนี้ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะให้เร็วที่สุดที่สุดที่
จะทำได้ และคิดว่าปัญหาที่ประชุมนี้ควรจะคิดเป็นข้อสำคัญนี้มีอยู่
ในมาตรา ๕ และถ้าหากที่ประชุมเห็นชอบด้วยในการที่จะควรเก็บภาษีนี้
แล้ว ก็มีแต่ปัญหาว่าควรจะเก็บเท่าใดและในการเก็บอย่างไร การเก็บ
เท่าใดนั้นถ้าจะดูบ้านเมืองอื่นแล้วจะเห็นว่าอัตราที่เราคิดเก็บนี้น้อยกว่า
เขาเพราะเพิ่งเป็นงานใหม่ที่เรากำลังทำ ประการที่ ๒ การค้าขายที่แบ่งก
ในเมืองเราทำอยู่ก็น้อยกว่าเขา เพราะฉะนั้นถ้าเราจะเก็บภาษีโดย
อัตราสูงก็จะมีเสียงร้อง จึงคิดเก็บโดยตะมุตะม่อมและให้ ได้เงิน
พอที่ควรจะได้ จึงกำหนดเก็บตามมาตรา ๕ และตามที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๕ นี้ถ้าเราเก็บได้ ๒๗ ล้านก็จะได้เงินระวาง ๕ แสนถึง ๘ แสน
บาท และในการที่เราจะรับเร่งเก็บแต่เดือนนี้ก็มีเวลาดีก ๕ เดือนนับ
กะไว้ว่าจะได้เงินราว ๒ แสนบาทเศษ เพราะฉะนั้นถ้าที่ประชุมเห็น
ว่ากฎหมายฉบับนี้ซึ่งมีผู้ชำนาญการพิเศษได้ตรวจตรามากมายและ

ทั้งฉบับภาษาไทยก็ได้แปลมาเรียบร้อยแล้วก็ได้ ก็อยากจะให้ผ่าน
ไปโดยเร็วเพื่อจะได้จัดพิมพ์ขึ้นทุกเล่มได้ ๆ ถวายออกใช้เป็นพระราช
บัญญัติต่อไป

พระยาปริศนาคณบดี ฯ กล่าววาทะที่ระเกบ ๑/๔๗ แห่ง
๓ ใน ๓๐๐ นั้น ไม่มีความรู้จึงขอมอบให้ไว้เป็นหน้าที่ของประธาน
คณะกรรมการราษฎรและจะไม่ค้าน แต่ขอแถลงว่าการที่จะเก็บ
ภาษีเท่าใดก็ตามต้องระดีกว่าจะไม่ให้ราษฎรเดือดร้อน การเก็บ
ภาษีรวงกันนี้มิใช่ว่าแบ่งกันจะชักเหน็ดตัวเองเช่นก่อนแบ่งเงินปันผล ๓๐
เปอร์เซ็นต์ ครั้นต้องเสียภาษีมิใช่ว่าจะคงเหลือ ๗ เปอร์เซ็นต์ก็หา
ไม่ แบ่งกันก็ต้องไปเรียกเงินเพิ่มขึ้นจากลูกค้าเพื่อได้เงินมาชดเชย
ในส่วนที่เสียภาษีไป เหตุนี้ขอเดือดร้อนกันว่าจะตกอยู่กับราษฎรลูกค้า
ของแบ่งกัน ฉะนั้นจึงขอเสนอให้ชำระระดีก่อนได้ นอกจากนี้ยัง
งดตั้งย้อยอีก ๒-๓ ข้อเช่นในมาตรา ๕ (๔) วรรคที่ ๒-๓ ที่ว่า
“เงินทุนที่ใช้หนี้หมายความรวมถึงเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ตั้งแต่ตัวกำไรที่ยัง
ไม่ได้แบ่งเงินเหลือและเงินสำรอง”

“แต่จำนวนเงินทุนซึ่งธนาคารรับฝากเงินอันเป็นสาขาแห่งธนาคาร
ต่างประเทศไปในเดือนหนึ่ง ๆ เพื่อประโยชน์แห่งการประเมินให้ถือ
ว่าเป็นจำนวนเงิน ๓๐๐ ตะ ๒๕ แห่งจำนวนถัวเฉลี่ยของเงินที่รับฝาก
ในเดือนเดียวกัน”

ถ้าอ่านตามความนี้จะเข้าใจว่า สาขาแบงก์ต่าง ประเทศได้เปรียบกว่าแบงก์ที่ตั้งขึ้นเองในเมืองไทย ที่เข้าใจเช่นนั้นเพราะคำอธิบายที่ว่า "เงินทุนที่ใช้หมายความว่ารวมทั้งเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ตั้งแล้วอย่างแบงก์สยามก็มาจากเวลาดำเนินเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ตั้งแล้ว ๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท ก็แปลว่าจบรวมเสียภาษีทั้งหมด แต่สาขาแบงก์ก็ตามตั้งในเมืองไทยให้ถือว่าเป็นจำนวนร้อยละ ๒๕ แห่งจำนวนถัวเฉลี่ยของเงินที่รับฝากในเดือนเดียวกัน การเก็บอาคัยหักอะไร และแปลว่าสำหรับ แบงก์สยามจะต้องเสียภาษีในวงเงินทุนรวมทั้งทุนสำรอง ด้วย แต่สาขาแบงก์ต่างประเทศถือเพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์จึงอยากทราบคำอธิบาย

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า เงินทุนของแบงก์ที่เป็นสาขาต่างประเทศโดยปกตินี้จะเอามาใช้ทั้งหมดไม่ได้ และจะคิดเก็บภาษีเช่นเดียวกับแบงก์สยามก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่าเงินทุนของแบงก์ต่างประเทศเป็นก้อนใหญ่ซึ่งรวมทุนทุก ๆ สาขา ถ้าจะเก็บภาษีในเงินทุนก้อนใหญ่นั้นแล้ว สาขาแบงก์ก็มีหลายแห่งหลายประเทศและเมื่อเก็บเช่นเดียวกันก็จะเป็นการเสียภาษีซ้ำหลายต่อ และเหตุใดจึงได้คิดเก็บ ๒๕ เปอร์เซ็นต์นั้น ก็เพราะเหตุว่าเท่าที่ได้จัดเดิมนั้นก็เพราะผู้ชำนาญ การพิเศษได้คำนวณมาและ อาศัยความรู้จากแบงก์สยาม ด้วย อนึ่งได้ความว่าเงินทุนที่สาขาแบงก์ต่างประเทศนำมาหมุนรับซื้อขายเงิน

ทอง (Exchange) นั้น อยู่ในระหว่าง ๑๗ ถึง ๒๗ เปอร์เซ็นต์ของเงิน
ทุนก้อนใหญ่ เหตุฉะนั้นเราจึงได้คิดเก็บภาษีแต่ปานกลางคือ ๒๕
เปอร์เซ็นต์ซึ่งเป็นการสมควรไม่มากไม่น้อย

ประธานสภา กล่าว ว่า ตามที่ประธาน คณะกรรมการ ราษฎร ได้
แถลงมาแต่บัดนั้น หากไม่มีผู้ใดมีความเห็นคัดค้านอย่างใดก็จะได้ลง
มติให้ ใช้น้ำพระราชบัญญัติที่พิจารณากันแต่บัดนี้เป็นกฎหมายได้ต่อไป

ในที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบพร้อมกันว่า ควรรับรอง
และอนุญาตให้น้ำพระราชบัญญัติภาษีการธนาคาร และการประกัน
ภัย พุทธศักราช ๒๔๖๕ ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา

หลวงศุภกรรรมบดี

ผู้จัดรายงาน

พ.ญ.

จ.ญ.

วุฒิสาสตร์

นายมังกร

น.ศ.

ธรรมศักดิ์

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร